

Onderwerp: Beslissing op bezwaar ten aanzien van besluit tot tegemoetkoming in planschade Willy van den Berkstraat 2 te Haarsteeg

Collegevoorstel

Inleiding

Op 14 december 2011 is een tegemoetkoming in planschade toegekend voor Willy van den Berkstraat 2 te Haarsteeg. De toegekende vergoeding bedraagt € 1.800,= (te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 7 december 2010 tot aan de dag van uitbetaling).

Tegen dit besluit is op 23 januari 2012 per fax en op 26 januari 2012 per normale postzending een bezwaarschrift ingediend. De bezwaren richten zich tegen de hoogte van de toegekende planschadevergoeding alsmede tegen de weigering een beslissing te nemen over de vergoeding van de kosten van rechtsbijstand in verband met de behandeling van de aanvraag dan wel de weigering van een dergelijke vergoeding.

Feitelijke informatie

Ten behoeve van de voorbereiding van een beslissing op het bezwaar is een onafhankelijke Commissie bezwaarschriften ingesteld.

Tijdens een op 27 maart 2012 gehouden hoorzitting heeft de commissie partijen in de gelegenheid gesteld de standpunten over en weer mondeling toe te lichten. Van deze gelegenheid hebben partijen gebruik gemaakt.

In aansluiting op deze hoorzitting heeft de commissie op 17 april 2012, door u ontvangen 24 april 2012, advies uitgebracht. De commissie acht het bezwaarschrift ontvankelijk. Dit betekent dat de bezwaren inhoudelijk getoetst zijn. De commissie heeft vervolgens geadviseerd het bezwaarschrift gegrond te verklaren (op onderdelen), het bestreden besluit te herzien en het verzoek om vergoeding van kosten in verband met het bezwaar toe te wijzen.

Afweging

Het advies van de bezwarencommissie kan worden overgenomen. Voorts kunnen de aanvullende adviezen/reacties van het Kenniscentrum ter motivering worden gebruikt. Het vorenstaande betekent dat de toegekende vergoeding wordt aangepast naar €1.850,= in verband met een bij het primaire besluit gehanteerde verkeerde peildatum. Voor een vergoeding van de kosten van rechtsbijstand in het primaire besluitvormingstraject wordt geen aanleiding gezien. In verband met de (deels) gegrondverklaring van de bezwaren en de marginale aanpassing van het bestreden besluit dienen de in de bezwaarfase gemaakt kosten van rechtsbijstand (conform Besluit proceskosten) wel vergoed te worden.

Voor verdere inhoud verwijs ik u naar bijgevoegde concept-beslissing op bezwaar (bob).

Inzet van Middelen

Als gevolg van dit voorstel komen de proceskosten ter grootte van € 874,= ten laste van de gemeente. Daarnaast komt het surplus aan planschadevergoeding € 50 (€ 1850-1800) ten koste van de post planschade. Deze kan vervolgens verhaald worden op de ontwikkelaar.

Procedure

Tegen dit besluit kan gedurende zes weken beroep worden ingesteld bij de rechtbank 's-Hertogenbosch.

Voorgenomen besluit

Wij stellen u voor bijgaand besluit vast te stellen.

Onderwerp: Beslissing op bezwaar ten aanzien van besluit tot tegemoetkoming in planschade Willy van den Berkstraat 2 te Haarsteeg

BESLUIT

Het college van Heusden heeft in de vergadering van 4 juni 2012;

gelet op: Algemene wet bestuursrecht;

besloten:

1. Het bezwaarschrift
 - a. gegrond te verklaren, voor zover het betreft de waardering van de woning en het daaraan gekoppelde schadebedrag, omdat het bestreden besluit is gebaseerd op een onjuiste peildatum;
 - b. gegrond te verklaren, voor zover in het besluit geen beslissing is genomen over het vergoeden van de kosten van rechtsbijstand in de primaire fase;
 - c. voor het overige ongegrond te verklaren.
2. De kosten van rechtsbijstand in de primaire fase niet te vergoeden op de in overwegingen genoemde gronden;
3. Het bestreden besluit te herroepen en in heroverweging een planschadevergoeding toe te kennen van € 1.850,-- (in plaats van € 1.800,--);
4. Met het oog op het herroepen van het bestreden besluit de proceskosten in de bezwaarprocedure te vergoeden tot een bedrag van € 874,-- (gebaseerd op twee punten, wegingsfactor één).

namens het college van Heusden,
de secretaris,

mr. J.T.A.J. van der Ven

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

Advies van de Commissie bezwaarschriften van 17 april 2012

1. Onderwerp

Het bezwaarschrift van 23 januari 2012, ontvangen per fax op 23 januari 2012, en per normale postzending op 26 januari 2012, ingediend door de heer R. van Laarhoven van Adviesbureau De Meerij (Postbus 139, 5110 AC Baarle-Nassau), namens de heer J.W.M. Meesters, wonende te Haarsteeg aan de Willy van den Berkstraat 2 (hierna ook te noemen reclamant), gericht tegen het besluit van het college van Heusden van 14 december 2011, verzonden op 15 december 2011, met als inhoud de toekenning van een verzoek om tegemoetkoming in planschade als bedoeld in artikel 6.1 Wet ruimtelijke ordening (Wro).

Tijdens een op 27 maart 2012 houden hoorzitting heeft de commissie partijen in de gelegenheid gesteld de standpunten over en weer mondeling toe te lichten, van welke mogelijkheid gebruik is gemaakt.

2. Ontvankelijkheid

Het bezwaarschrift is gericht tegen een besluit als bedoeld in de Algemene wet bestuursrecht (verder te noemen: Awb), waardoor reclamant rechtstreeks in zijn belang worden getroffen. Het bezwaarschrift is ingediend binnen de in de Awb genoemde termijn. Er zijn geen andere belemmeringen om reclamant te ontvangen in de bezwaren.

3. Inhoud bezwaarschrift

1. Reclamant verwijst naar het advies van het Kenniscentrum voor Overheid en Bestuur (hierna ook Kenniscentrum) van 23 november 2011 en geeft aan dat dit advies niet voldoet aan de wettelijke eisen en inhoudelijk niet correct is. De adviseur is niet deskundig en onafhankelijk;
2. Uit het conceptadvies bleek van een onjuiste planologische vergelijking. Deze omissie is hersteld op basis van de reactie van reclamant op het conceptadvies. Het Kenniscentrum heeft naar aanleiding hiervan aangegeven afhankelijk te zijn van door de gemeente Heusden verstrekte informatie. Hieruit volgt dat het Kenniscentrum niet onafhankelijk is;
3. De peildatum (datum in werking treding bestemmingsplan "Willy van den Berkstraat Noord", zijnde 7 juli 2010) die is gehanteerd voor het bepalen van de waarde van de betreffende woningen is niet correct. Tegen het goedkeuringsbesluit van GS is bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek om voorlopige voorziening ingediend. Dit verzoek is op 18 augustus 2009 afgewezen. Dit betekent dat het betreffende bestemmingplan op 18 augustus 2009 in werking is getreden en niet 7 juli 2010, de datum waarop uitspraak is gedaan op het tegen de goedkeuring van het bestemmingsplan ingediende beroep. Aangezien de peildatum van belang is bij het bepalen van de hoogte van de waardevermindering, betreft dit een omissie in

- de advisering en kan het advies niet ten grondslag worden gelegd aan het bestreden besluit;
4. Nu uitgegaan is van een onjuiste peildatum is de waardebepaling van het pand van reclamant niet correct. In de ingediende reactie op het conceptadvies is de waardebepaling reeds ter discussie gesteld. Het Kenniscentrum heeft nader inzicht gegeven in de wijze waarop de waarde is bepaald. Daarbij is niet aangegeven hoe dit is herleid tot de aangegeven peildatum. Waar het betreft de vergelijking met andere panden, zijn slechts twee van de vier panden vergelijkbaar met het pand van reclamant. Deze transacties liggen echter ver voor de aan te houden peildatum;
 5. Bij de waardebepaling is gebruik gemaakt van de kuberingmethode. Dit kan echter enkel aan de orde zijn in de situatie van een extreem grote kavel;
 6. Reclamant heeft bij schrijven van 10 oktober 2011 gereageerd op het conceptadvies van het Kenniscentrum. Deze brief dient als herhaald en ingelast te worden beschouwd;
 7. Er is een onjuiste planologische vergelijking gemaakt. In het advies wordt geen reële situatie geschetst waar het betreft de inrijmogelijkheden vanaf de gronden die een agrarische bestemming hadden en die nu zijn bestemd voor woningbouw. Deze gronden werden alleen hobbymatig gebruikt;
 8. In het advies wordt aangegeven dat in de nieuwe situatie er in tegenstelling tot voorheen geen sprake meer zal zijn van een enigszins landelijke ligging ten noordoosten van de woning, maar dat de woning van aanvrager deel uitmaakt van een meer omvattend woongebied. Het perceel wordt aan overige zijden reeds omgeven door woningen. Reclamant merkt op dat juist het feit dat aan de nog vrije zijde woningbouw zal plaatsvinden, zwaarder dient te wegen omdat het gebied wordt getransformeerd naar een echte woningwijk en dat van een landelijk karakter geen sprake meer zal zijn;
 9. Het is zonder meer een gegeven dat zicht bestaat op telecommunicatiemasten. Daarbij kan de aanwezigheid van een telecommunicatiemast een negatieve invloed op het woonklimaat hebben. In het advies wordt aangegeven dat dit niet uit wetenschappelijk onderzoek is gebleken. Er is tevens de mogelijkheid geschapen tot cumulatie van masten en van de door elk van hen te veroorzaken straling zal zeker van negatieve invloed zijn op het woonklimaat ter plaatse en dient als schadefactor te worden aangemerkt. Daarbij wordt ten onrechte uitgegaan van de bouw van slechts een mast. Het nieuwe planologische regime biedt de mogelijkheid van een ongelimiteerde bouw van telecommunicatiemasten. Dit heeft een grote impact op de aantasting van het uitzicht;
 10. Het advies is te gematigd waar het betreft de invloed van de wijzigingen in de verkeersstructuur. De realisering van woningbouw zal tot gevolg hebben dat de Willy van den Berkstraat wijzigt van een bestemmingsstraat tot een ontsluitingsweg, met een aanzienlijke toename van het aantal verkeersbewegingen, alsmede geluids- en stankoverlast, zeker nu het pand van reclamant zich aan het begin van de Willy van den Berkstraat op de hoek van de Ipperhoeve bevindt;
 11. Nu sprake is van een onjuiste planvergelijking, is de waardevermindering niet correct vastgesteld. Naar het oordeel van reclamant is sprake van een relatief zware planologische verslechtering en niet van een enigszins nadelige wijziging. Bovendien staat het aangehouden percentage van 2,35% daarmee niet in verhouding tot het opgetreden planologisch nadeel maar dient te worden bijgesteld tot minimaal 5%;

12. Reclamant voert aan dat in het bestreden besluit geen beslissing is genomen over de toekenning van vergoeding van redelijkerwijs gemaakte kosten van rechtsbijstand. Het besluit kan alleen al om deze reden niet in stand blijven. Reclamant voert in dit verband aan dat namens het college is aangegeven dat geen sprake is van redelijke kosten voor rechtsbijstand waarbij is verwezen naar uitspraken in verband met eerdere besluitvorming van het college in vergelijkbare zaken. Reclamant voert aan dat door het college wordt verwezen naar uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Deze uitspraken hebben echter betrekking op 49 Wro (oud)
13. Er is geen sprake van een zorgvuldig tot stand gekomen deskundig advies. De schadebeoordelingscommissie heeft het advies aangepast naar aanleiding van opmerkingen van gemachtigde van reclamant. Daarbij is uitgegaan van een onjuiste peildatum;
14. De gemeente stelt dat voor het indienen van een aanvraag om planschade geen specialistische kennis of vaardigheden nodig zijn, nu het merendeel van de gemeenten voor het indienen van een verzoek een gestandaardiseerd schadeformulier hebben vastgesteld. Reclamant is van oordeel dat dit formulier niet is vastgesteld ten dienste van de aanvrager;
15. Het verzoek om planschadevergoeding behelst teven het doorlopen van de behandelprocedure. Hiervoor zijn wel degelijk specialistische vaardigheden vereist;
16. Reclamant verwijst naar artikel 6.5 Wro en geeft aan waarom hij van mening is dat gemaakte kosten van rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking moeten komen;
17. Reclamant verzoekt het bestreden besluit te herzien in die zin dat de waarde van het pand van reclamant wordt vastgesteld op € 551.000,- en de waardevermindering wordt vastgesteld op een percentage van 5 % van de vastgestelde waarde en deze waardevermindering conform de wettelijke regeling betaalbaar te stellen, alsmede dat de inzichtelijk gemaakte kosten van rechtsbijstand conform artikel 6.5 Wro voor vergoeding in aanmerking te laten komen.
18. Tot slot wordt verzocht om een vergoeding van de gemaakte kosten in verband met het indienen van het bezwaarschrift

4. Overwegingen ten aanzien van de bezwaren

Regelgeving

Wet ruimtelijke ordening (Wro)

Voorgeschiedenis

Op 7 december 2010 is door reclamant een aanvraag om tegemoetkoming in planschade ingediend.

Op 19 september 2011 heeft het Kenniscentrum voor Overheid en Bestuur een conceptadvies uitgebracht.

Op 10 oktober 2011 heeft reclamant een zienswijze ingediend.

Op 23 november 2011 heeft het Kenniscentrum een definitief advies uitgebracht.

Op 14 december 2011, verzonden 15 december 2011, volgt het bestreden besluit.

Overwegingen ten aanzien van de bezwaren

De commissie overweegt ten aanzien van de tegen het aangevallen besluit ingebrachte bezwaren als volgt:

Reclamant is woonachtig aan de Willy van den Berkstraat 2 te Haarsteeg. Reclamant stelt schade te hebben in de vorm van waardevermindering in verband met de bepalingen van het bestemmingsplan "Willy van den Berkstraat-Noord".

Op grond van artikel 6.1 van de Wet ruimtelijke ordening kent het college aan degene die in de vorm van een inkomensderving of een vermindering van de waarde van een onroerende zaak schade lijdt of zal lijden als gevolg van, onder andere, de bepalingen van het bestemmingsplan en/of een projectbesluit als bedoeld in artikel 3.10 Wro, op aanvraag een tegemoetkoming toe, voor zover de schade redelijkerwijs niet voor rekening van de aanvrager behoort te blijven en voor zover de tegemoetkoming niet voldoende anderszins is verzekerd.

De commissie overweegt dat voor de beoordeling van een aanvraag tot tegemoetkoming in planschade, dient te worden onderzocht of sprake is van een wijziging van het planologische regime waardoor de aanvrager in een nadeligere situatie is komen te verkeren, ten gevolge waarvan hij schade lijdt of zal lijden. Hiertoe moet per planologische situatie een vergelijking worden gemaakt tussen de maximaal mogelijke planologische situaties, dus ongeacht of realisering ervan heeft plaatsgevonden.

In de onderhavige situatie is de aanvraag tot tegemoetkoming in planschade beoordeeld door het Kenniscentrum voor Overheid en Bestuur. Naar aanleiding van het advies van het Kenniscentrum van 23 november 2011 heeft het college vervolgens besloten de aanvraag toe te kennen.

Het Kenniscentrum stelt de schade op basis van taxatie vast op € 1.800,--.

De commissie overweegt waar het betreft de bezwaren als genoemd onder punt 1 en 2 het navolgende.

Naar het oordeel van de commissie is het Kenniscentrum voor Overheid en Bestuur een onafhankelijke deskundige op het gebied van planschade. In dit verband verwijst de commissie naar o.a. LJN: BH1893, Raad van State, 200801775/1 en LJN BK1806, Rechtbank Alkmaar, 08/2323), in welke uitspraken het Kenniscentrum als een onafhankelijke deskundige op het gebied van planschade wordt erkend.

Naar het oordeel van de commissie kan het Kenniscentrum worden beschouwd als een adviesorgaan in de zin van artikel 3:5 Awb. Op grond hiervan adviseert het Kenniscentrum gemeenten over een te nemen besluit. Op grond van artikel 3:7 Awb stelt de gemeente waaraan advies wordt uitgebracht aan de adviseur, al dan niet op verzoek, de gegevens ter beschikking die nodig zijn voor een goede vervulling van diens taak. Kenniscentrum is dan ook afhankelijk van informatie van de gemeente.

Dat het Kenniscentrum niet onafhankelijk zou zijn, gelet op de afhankelijkheid van het aanleveren van de juiste informatie van de gemeente, gaat dan ook niet op. Immers, dit vloeit voort uit een wettelijk voorschrift. Dit laat onverlet dat het Kenniscentrum de toegezonden informatie van de gemeente dient te toetsen.

In het onderhavig geval heeft het Kenniscentrum voor de opdrachtverlening inzake planschadeaanvragen gericht tegen het bestemmingsplan "Willy van den Berkstraat Noord" in eerste instantie niet de volledige gegevens met betrekking tot het vigerende planologische regime van de gemeente ontvangen. Uit de wel toegezonden informatie was niet te achterhalen dat er een herziening was geweest van het bestemmingsplan "Haarsteeg". De omissie is overigens aangepast in de definitieve adviezen en heeft geen enkele invloed gehad op een onjuiste inhoudelijke planologische vergelijking.

Reclamant voert aan dat is uitgegaan van een onjuiste peildatum voor de inwerkingtreding van het bestemmingsplan.

De commissie overweegt dat een bestemmingsplan in werking treedt de dag nadat de beroepstermijn is afgelopen en er geen schorsingsverzoek is ingediend. Het plan is onherroepelijk als er door de Raad van State een uitspraak is gedaan over het ingestelde beroep.

Als tijdens de beroepstermijn naast een beroepschrift ook een verzoek om voorlopige voorziening (schorsing) is ingediend, treedt het bestemmingsplan niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

De commissie overweegt dat de peildatum voor inwerkingtreding van het bestemmingsplan "Willy van den Berkstraat Noord", die is gehanteerd voor het bepalen van de waarde van de betreffende woningen, 7 juli 2010 is.

De commissie stelt vast dat tegen het goedkeuringsbesluit van GS is bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek om voorlopige voorziening is ingediend. Het bestemmingsplan treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist. Dit verzoek is op 18 augustus 2009 afgewezen. Dit betekent dat het betreffende bestemmingsplan op 18 augustus 2009 in werking is getreden en niet op 7 juli 2010. Op deze datum is uitspraak gedaan op het tegen de goedkeuring van het bestemmingsplan ingediende beroep.

De commissie overweegt dat het hanteren van een onjuiste peildatum geen betrekking heeft op een onjuiste planologische vergelijking. Deze omissie kan echter wel gevolgen hebben voor de waardering van de woningen en de daaraan gekoppelde schadebedragen.

De commissie acht het bezwaarschrift waar het betreft dit aspect dan ook gegrond.

Op 27 maart 2012 is van het Kenniscentrum een reactie ontvangen op het ingediende bezwaarschrift. Het Kenniscentrum ziet in de bezwaren geen aanleiding haar advies aan te passen. Waar het betreft de planschade/waardevermindering geeft het Kenniscentrum aan dat bij hantering van de juiste peildatum een bedrag van € 1.850,- voor vergoeding in aanmerking komt. Deze reactie was ter zitting nog niet bekend. Reclamant is derhalve in de

gelegenheid gesteld hier op te reageren. Bij brief van 10 april 2012 heeft reclamant gereageerd.

De commissie overweegt in dit verband dat reclamant het taxatierapport van de deskundige in beginsel kunnen bestrijden met een tegenrapport dat is opgesteld door een onafhankelijke deskundige. Aannemelijk dient dan gemaakt te worden dat het rapport onzorgvuldig tot stand is gekomen of dat daaraan anderszins gebreken kleven (vgl. ABRS 18 februari 2009, LJN BH3241, 200803812/1). Reclamant heeft geen deskundigenadvies overgelegd. Het rapport van de schadecommissie biedt naar het oordeel van de commissie voldoende inzicht in de vaststelling van de planschade/waardevermindering. Daarbij merkt de commissie op dat in het definitieve advies van het Kenniscentrum al is gereageerd op de zienswijze van reclamant die overeenkomt met de nu ingediende bezwaren. De commissie is van oordeel dat de bezwaren door het Kenniscentrum uitvoerig en begrijpelijk zijn weerlegd.

Waar het betreft de bezwaren van reclamant als genoemd onder punt 12 t/m 16 overweegt de commissie dat artikel 6.5 Wro bepaalt dat, indien burgemeester en wethouders een tegemoetkoming als bedoeld in artikel 6.1 toekennen, burgemeester en wethouders daarbij tevens vergoeden de redelijkerwijs gemaakte kosten van rechtsbijstand en andere deskundige bijstand. Gelet hierop had het college een beslissing moeten nemen over de genoemde kosten.

In dit verband overweegt de commissie dat voorwaarde voor toekenning van een dergelijke vergoeding is dat er door burgemeester en wethouders *positief wordt beslist op de aanvraag om tegemoetkoming in geleden planschade*. Wanneer kosten "redelijkerwijs" gemaakt zijn, heeft de wetgever in de Memorie van Toelichting niet aangegeven.

De commissie overweegt dat het meest voor de hand ligt om aan te sluiten bij de "dubbele redelijkheidstoets", zoals deze in de jurisprudentie omtrent het oude artikel 49 WRO is toegepast. Deze houdt in, dat er aanleiding moet bestaan voor het toekennen van een bijdrage in de deskundigenkosten, indien "het inschakelen van deskundige bijstand redelijkerwijs noodzakelijk was om tot een geobjectiveerde waardebepaling te komen" en dat zowel het inroepen van de hulp van een deskundige als de daarvoor gemaakte kosten redelijk zijn.

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in vaste jurisprudentie op het oude artikel 49 WRO uitgesproken dat de noodzaak tot het inroepen van de hulp van een deskundige in ieder geval ontbreekt wanneer een aanvrager zonder het advies van de onafhankelijke schadebeoordelingscommissie af te wachten een eigen adviseur inschakelt, terwijl niet blijkt dat het advies van de onafhankelijke schadebeoordelingscommissie op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen (o.a. ABRS 12 november 2003, inz. gemeente Zuidhorn (LJN: AN7887)). Op grond van voornoemde rechtspraak wordt het inschakelen van deskundige bijstand in de voorfase van een planschadeprocedure niet snel 'redelijk' geacht.

Dit is anders indien op voorhand vaststaat dat voor de onderbouwing van de aanvraag om tegemoetkoming in planschade gecompliceerde juridische, financiële en/of technische vraagstukken beantwoord moeten worden, zodat die onderbouwing in redelijkheid niet

zonder deskundige bijstand kan worden geleverd. Dit zal zich met name kunnen voordoen in geval tegemoetkoming in gesteld geleden inkomensschade wordt gevraagd.

Ook wanneer een aanvrager door de gemeente of door de door burgemeester en wethouders ingeschakelde onafhankelijke planschadeadviseur is verzocht om informatie, welke hij zonder hulp van een deskundige redelijkerwijs niet kan aanleveren, komen de hiervoor gemaakte redelijke kosten op grond van artikel 6.5 Wro voor vergoeding in aanmerking.

Hiervan is naar het oordeel van de commissie geen sprake.

Tot slot kan een aanvrager deskundige bijstand inschakelen bij het opstellen van een zienswijzenreactie naar aanleiding van het door de onafhankelijke planschadeadviseur opgestelde conceptadvies. Indien vervolgens blijkt dat het door de onafhankelijke adviseur uitgebrachte conceptadvies belangrijke gebreken vertoont, en de inbreng van de door de aanvrager ingeschakelde deskundige duidelijk heeft bijgedragen aan een betere beoordeling van de aanvraag, kan een verplichting bestaan om de gemaakte redelijke kosten van deskundige bijstand te vergoeden (vgl. ABRS 6 maart 2002, LJN: AE0350; ABRS 12 november 2003, zaaknr. 200300596/1; en ABRS 25 februari 2004, LJN: AO4344).

De commissie overweegt dat blijkens het advies van het Kenniscentrum in het conceptadvies is uitgegaan van het bestemmingsplan "Haarsteeg". Naar aanleiding van de door reclamant ingediende zienswijze is dit in het definitieve advies gewijzigd in "Haarsteeg, herziening 2006". De bestemming van het plangebied is ongewijzigd gebleven en heeft geen invloed op de schadeanalyse. Gelet hierop is de commissie van oordeel dat de redelijke kosten van deskundige bijstand niet voor vergoeding in aanmerking komen.

De bezwaren omtrent de gehanteerde peildatum zijn niet in de voorfase naar voren gebracht.

De commissie adviseert het college in heroverweging en met inachtneming van het vorenstaande, alsnog een beslissing te nemen over de gemaakte kosten.

De commissie adviseert over te gaan tot toekenning van het verzoek tot vergoeding van de kosten in verband met het indienen van het bezwaar (twee punten, wegingsfactor 1).

5. Advies

De commissie adviseert, gelet op het vorenstaande, het bezwaar gegrond te verklaren en in heroverweging, met inachtneming van het vorenstaande, het besluit te herzien en het verzoek om vergoeding van de kosten in verband met het bezwaar toe te wijzen.

De voorzitter,

De heer mr. drs. A.J. Bakkes

Verzonden:

de secretaris,

mevrouw mr. F.D.L.H. Koesen

23 APR. 2012